YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (toinen jaosto)

9 päivänä joulukuuta 2004 *

Asiassa C-79/03,

jossa on kyse EY 226 artiklaan perustuvasta jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevasta kanteesta, joka on nostettu 21.2.2003,

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään G. Valero Jordana, prosessiosoite Luxemburgissa,

kantajana,

vastaan

Espanjan kuningaskunta, asiamiehenään N. Díaz Abad, prosessiosoite Luxemburgissa,

vastaajana,

* Oikeudenkäyntikieli: espanja.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. W. A. Timmermans sekä tuomarit C. Gulmann (esittelevä tuomari), J. Makarczyk, P. Kūris ja J. Klučka,

julkisasiamies: L. A. Geelhoed,
kirjaaja: R. Grass,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

kuultuaan julkisasiamiehen 9.9.2004 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Euroopan yhteisöjen komissio vaatii kanteellaan yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että salliessaan sen, että Valencian alueella (Espanjassa) harjoitetaan metsästystä linnunliimalla käyttäen menetelmää, joka tunnetaan nimellä "parany" (jäljempänä linnunliima-ansa), Espanjan kuningaskunta ei ole noudattanut luonnonvaraisten lintujen suojelusta 2 päivänä huhtikuuta 1979 annetun neuvoston direktiivin 79/409/ETY (EYVL L 103, s. 1; jäljempänä direktiivi) 8 artiklan 1 kohdan ja 9 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan.

2 Linnunliima-ansa on lintujen pyydystämiseen tarkoitettu menetelmä. Se koostuu liimalla sivellyistä kepeistä, jotka asetetaan puuhun ja joihin metsästettävät linnut houkutellaan houkutinten avulla. Joutuessaan kosketuksiin liimalla sivellyn kepin kanssa lintu yleensä menettää lentokykynsä, jolloin metsästäjä voi pyydystää ja tappaa sen.

Yhteisön lainsäädäntö

3 Direktiivin 8 artiklan 1 kohdassa säädetään, että "siltä osin kun on kyse — — lintujen metsästyksestä, pyydystämisestä ja tappamisesta, jäsenvaltioiden on kiellettävä kaikkien sellaisten erityisesti liitteessä IV olevassa a kohdassa lueteltujen välineiden, laitteiden ja menetelmien käyttö, joilla laajamittaisesti tai valikoimattomasti pyydystetään tai tapetaan lintuja, tai joilla saatetaan paikallisesti hävittää jokin laji".

4 Direktiivin liitteessä IV olevassa a kohdassa mainitaan muun muassa liimat.

5 Direktiivin 9 artiklan 1 kohdan mukaan jäsenvaltiot voivat, jollei muuta tyydyttävää ratkaisua ole, poiketa 5, 6, 7 ja 8 artiklasta a–c alakohdassa mainituin perustein. Erityisesti on todettava, että tällainen poikkeaminen on mahdollista "viljelmille — — koituvan vakavan vahingon estämiseksi" (a alakohdan kolmas luetelmakohta) tai "salliakseen tiukasti valvotuissa oloissa ja valikoivasti tiettyjen lintujen pienien määrien pyydystämisen, hallussapitämisen tai muuten asiallisen hyötykäytön" (c alakohta).

Kansallinen lainsäädäntö

6 Valencian alueen hallituksen 12.9.2000 antamassa asetuksessa 135/2000 otetaan käyttöön järjestelmä, jonka mukaisesti myönnetään poikkeuslupia rastaiden metsästämiseen linnunliima-ansoja käyttäen Valencian alueella (jäljempänä asetus 135/2000). Kyseisessä asetuksessa säädetään seuraavista seikoista:

— edellytyksistä, jotka linnunliima-ansojen on täytettävä, ja erityisesti liimalla siveltyjen keppien välisestä etäisyydestä ja käytettävän liiman ominaisuuksista

— lintulajeista, joiden pyydystäminen on sallittua: näitä ovat laulurastas (turdus philomelos), räkättirastas (turdus pilaris), punakylkirastas (turdus iliacus) ja kulorastas (turdus viscivorus)

— metsästyskaudesta ja vuorokauden ajoista, joina metsästäminen on sallittua

— kullakin linnunliima-ansalla pyydettävästä enimmäismäärästä.

7 Tämä asetus on kumottu Valencian alueen (Espanja) Tribunal Superior de Justician 26.9.2002 antamalla tuomiolla. Valencian hallitus on tehnyt tästä tuomiosta kassaatiovalituksen Tribunal Supremolle.

Oikeudenkäyntiä edeltävä menettely

8 Koska komissiolle oli tehty kanteluja Valencian alueella linnunliima-ansojen avulla harjoitetusta metsästyksestä, komissio otti tämän kysymyksen Madridissa 12. ja 13.11.1998 pidetyn ympäristökokouksen esityslistalle. Kyseisessä kokouksessa Espanjan viranomaiset ovat myöntäneet sallineensa tällaisen käytännön direktiivin 9 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädettyjen poikkeusten nojalla sillä perusteella, että ei ollut olemassa muita tyydyttävämpiä ratkaisuja viljelmille koituvan vahingon estämiseksi.

9 Komissio katsoi, että salliessaan linnunliima-ansoilla metsästämisen Valencian alueella ja jättäessään perustelematta sitä, ettei ole olemassa muuta tyydyttävää ratkaisua tällä alueella myönnettyjen poikkeusten osalta, Espanjan kuningaskunta ei ole noudattanut direktiivin 8 artiklan 1 kohdan ja 9 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan, ja se lähetti 25.10.2000 Espanjan kuningaskunnalle virallisen huomautuksen.

10 Espanjan hallitus vastasi 20.12.2000 päivätyllä kirjeellään komissiolle ja totesi, että ottaen huomioon erityisesti laki 40/97, jolla saatetaan osaksi Espanjan oikeusjärjestystä direktiivin 9 artiklan 1 kohdan c alakohta, Valencian alueen hallitus on yrittänyt luoda linnunliima-ansoilla harjoitettavalle rastaiden metsästykselle asianmukaisen oikeudellisen kehyksen, joka takaa sen, että kyseistä metsästystä harjoitettaessa noudatetaan pienten määrien, valikoivuuden ja asianmukaisen valvonnan periaatteita. Tämän johdosta kyseinen alue oli antanut asetuksen 135/2000.

11 Toukokuussa 2001 komission edustajien kanssa pidetyssä kokouksessa Espanjan viranomaiset täsmensivät, että liimalla metsästäminen oli hyvin vakiintunut käytäntö

Valencian alueella ja että sen kieltäminen olisi voinut aiheuttaa sosiaalisia levottomuuksia tällä alueella. Näiden viranomaisten mukaan ei ollut olemassa muita menetelmiä viljelmille koituvan vahingon estämiseksi.

12 Komissio antoi 26.7.2001 perustellun lausunnon, jossa olennaisilta osin toistettiin virallisessa huomautuksessa esitetyt väitteet ja asetettiin Espanjan kuningaskunnalle kahden kuukauden määräaika, jossa sen oli toteutettava asianmukaiset toimenpiteet direktiivin mukaisten velvoitteiden noudattamiseksi.

13 Espanjan hallitus toisti 28.9.2001 antamassaan vastauksessa perustelut, joilla se oli aiemmin perustellut kyseistä riidanalaista metsästyskäytäntöä, ja täydensi niitä.

14 Komissio, joka katsoi, että Espanjan kuningaskunta rikkoi edelleen direktiiviä, päätti nostaa tämän kanteen.

Kanteen arviointi

15 Komissio esittää, että rastaiden metsästys linnunliima-ansoilla on valikoimatonta ja että sitä ei voida perustella direktiivin 9 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetulla viljelmille koituvan vakavan vahingon estämisellä eikä sillä, että kyse on tämän saman kohdan c alakohdassa tarkoitetusta tiettyjen lintujen pienten määrien pyydystämisestä.

Linnunliima-ansoilla harjoitettavan metsästyksen valikoimattomuus

Asianosaisten lausumat

16 Komissio esittää, että huolimatta Espanjan viranomaisten toteuttamista toimenpiteistä, kuten niistä, jotka koskevat erityisesti linnunliima-ansojen kokoa, liimalla siveltyjen keppien asentoa, houkutinten käyttöä sekä linnunliima-ansojen omistajien velvollisuutta puhdistaa ja päästää vapauteen muut ansaan joutuneet linnut kuin rastaat, linnunliimalla metsästäminen on valikoimaton pyyntimenetelmä, joka kielletään direktiivin 8 kohdassa. Kyseisillä toimenpiteillä ei komission mukaan nimittäin estetä tähän poikkeuslupajärjestelmään kuulumattomiin lajeihin kuuluvien lintujen joutumista pyydykseen.

17 Espanjan hallitus esittää, että asetuksen 135/2000 perustelukappaleiden mukaan liima sellaisenaan on valikoimaton keino, mutta asianmukaisesti ja tässä asetuksessa asetettujen rajoitusten ja rajojen mukaisesti käytettynä se muuttuu täysin valikoivaksi menetelmäksi tai tavaksi. Niinpä kaikkiin niihin lajeihin, joita saadaan metsästää liimalla, kuulumattomat lintuyksilöt jäävät kiinni vain vahingossa. Asetuksessa 135/2000 metsästäjille asetettu velvollisuus puhdistaa kaikki vahingossa pyydystetyt linnut ja päästää ne vapaaksi takaa Espanjan hallituksen mukaan linnunliima-ansoilla harjoitettavan metsästyksen valikoivuuden.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

18 On muistutettava, että siltä osin kuin on kyse lintujen metsästyksestä, pyydystämisestä ja tappamisesta, direktiivin 8 artiklassa säädetään, että jäsenvaltioiden on kiellettävä kaikkien sellaisten erityisesti liitteessä IV olevassa a kohdassa lueteltujen välineiden, laitteiden ja menetelmien käyttö, joilla laajamittaisesti tai valikoimattomasti pyydystetään tai tapetaan lintuja tai joilla saatetaan paikallisesti hävittää jokin laji, ja näihin kuuluvat linnunliimat.

19 On kuitenkin selvää, että rastaiden metsästyksessä liimalla, sellaisena kuin sitä harjoitetaan Valencian alueella, ei voida välttää sitä, että pyydykseen joutuu myös muita lintuja kuin rastaita. Tältä osin Espanjan ornitologisen seuran kolmannesta linnunliima-ansoilla harjoitettavaa rastaiden pyyntiä koskevasta kertomuksesta (jäljempänä SEO/BirdLife-kertomus), joka esitettiin Valencian alueen Tribunal Superior de Justiciassa vireillä olleessa oikeudenkäynnissä ja jonka komissio toimitti nyt käsiteltävänä olevan asian asiakirjavihkoon, ilmenee, että niiden lintujen joukossa, joita kyseisellä menetelmällä on pyydystetty, rastaiden ja muihin lajeihin kuuluvien lintujen välinen suhde vaihtelee 1,24:n ja 4:n välillä. Yhteisöjen tuomioistuimen asiakirjavihkossa ei sitä paitsi ole mitään tämän seikan vastaista todistetta.

20 Tästä seuraa, että metsästys linnunliima-ansoilla perustuu valikoimattomaan pyyntimenetelmään. Se seikka, että silloin kuin liimalla siveltyihin keppeihin tarttuu muita lintuja kun asetuksessa 135/2000 tarkoitettuja lintuja, metsästäjien velvollisuutena on puhdistaa ne ja päästää ne vapaaksi, ei saata kyseenalaiseksi kyseisen pyyntimenetelmän valikoimattomuutta.

21 Edellä esitettyjen huomioiden perusteella on todettava, että metsästys linnunliima-ansoilla kuuluu direktiivin 8 artiklan 1 kohdassa säädetyn kiellon soveltamisalaan.

Direktiivin 9 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun, viljelmille koituvan vakavan vahingon estämisen käyttäminen perusteena metsästämiselle linnunliima-ansoilla

Asianosaisten lausumat

22 Komission mukaan edellytykset, joilla direktiivin 9 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaan voidaan perustella poikkeamista kyseisen direktiivin 8 artiklan 1 kohdassa

säädetystä kiellosta pyydystää lintuja liimalla, eivät täyty nyt esillä olevassa tapauksessa. Ensinnäkin on olemassa muita tyydyttäviä ratkaisuja niiden vakavien vahinkojen estämiseksi, joita rastaista väitetään koituvan viini- ja oliiviviljelmille. Komission mukaan muilla Espanjan autonomisilla alueilla harjoitetaan menestyksellisesti metsästystä aseita käyttäen tai käytetään menestyksellisesti äänitykkejä. Toiseksi komissio kiistää niiden vahinkojen laajuuden, joihin Espanjan hallitus on vedonnut. Sekä niiden rastaiden kanta, joita asetuksella 135/2000 käyttöön otettu poikkeuksellinen metsästysjärjestelmä koskee, että näiden lintujen päivittäisen kasviperäisen ravinnon määrä on komission mukaan arvioitu liian suuriksi. Kolmanneksi komissio katsoo, että linnunliima-ansojen käytön osalta myönnettyjen lupien maantieteellinen jakauma ja oliivi- ja viiniviljelmien maantieteellinen jakauma eivät vastaa toisiaan.

23 Espanjan hallitus esittää, että komission mainitsemat viljelmille aiheutuvien vahinkojen estämistä koskevat vaihtoehtoiset ratkaisut eivät ole tyydyttäviä. Äänitykkien kustannukset ovat liian korkeita verrattuna kärsittäviin vahinkoihin, ja niiden käyttö voi aiheuttaa tulipaloja. Aseiden käyttö johtaa Espanjan hallituksen mukaan metsästyslupien lukumäärän lisääntymiseen ja metsästyskauden pitenemiseen. Nämä seikat vaikuttavat Espanjan hallituksen mukaan asianomaisella alueella olevan linturiistakannan tasapainoon varsinkin kun valencialaisten metsästäjien käyttäytyminen ei ole rinnastettavissa muiden autonomisten alueiden metsästäjien käyttäytymiseen. Espanjan hallitus väittää, että sen viini- ja oliiviviljelmille aiheutuvien vahinkojen laajuutta koskevat väitteet pitävät paikkansa ja että komissio ei ole ottanut arvioinneissaan huomioon kaikkia asian kannalta merkityksellisiä seikkoja.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

24 On muistettava, että direktiivin 9 artiklan 1 kohdan mukaan direktiivin 8 artiklasta voidaan myöntää poikkeus vain, jos ei ole olemassa muuta tyydyttävää ratkaisua, ja

vain kyseisen 9 artiklan 1 kohdan a–c alakohdassa tyhjentävästi luetelluilla perusteilla (ks. erityisesti asia 262/85, komissio v. Italia, tuomio 8.7.1987, Kok. 1987, s. 3073, 7 kohta), joihin kuuluu viljelmille koituvan vakavan vahingon estäminen.

25 Tältä osin on todettava, että muilla Espanjan alueilla, kuten Kastilia-La Manchassa ja erityisesti Andalusiassa, joilla oliiveja ja viiniä viljellään laajassa mittakaavassa ja joilla myös on suuria rastaskantoja, metsästäminen liimalla ei ole sallittua. Rastaita saadaan näillä alueilla metsästää aseilla, joiden käyttäminen on valikoiva tappamiskeino. Ei kuitenkaan vaikuta siltä, että näiden alueiden oliivi- ja viiniviljelmät kärsisivät vakavampia vahinkoja kuin Valencian alueen vastaavat viljelmät.

26 Espanjan hallituksen sen väitteen tueksi, jonka mukaan rastaiden linnunliima-ansoilla metsästämisen korvaaminen aseita käyttäen harjoitettavalla metsästyksellä johtaisi aseiden lukumäärän ja tästä seuraavan metsästyspäivien lisääntymisen johdosta muihin linturiistakantoihin kohdistuvaan sellaiseen paineeseen, joka johtaisi niiden kantojen pienenemiseen, ei tämän oikeudenkäynnin asiakirjavihosta löydy mitään tukea. Tältä osin on korostettava, että jopa Espanjan hallitus on myöntänyt, että punapyytä, joka on laji, johon voidaan kohdistaa direktiivin 7 artiklassa ja direktiivin liitteessä II olevassa 1 osassa tarkoitettuja metsästystoimia, ja rastaita metsästetään Valencian alueella samanaikaisesti ja ilman ongelmia. Tämä seikka ei kuitenkaan tue väitettä valencialaisten metsästäjien poikkeuksellisesta käyttäytymisestä, kun ei ole olemassa mitään tämän vastaista asian kannalta merkityksellistä tietoa.

27 Lisäksi asetuksen 135/2000 johdanto-osasta ilmenee, että muiden sellaisten ratkaisujen puuttuminen, jotka ovat tyydyttävämpiä kuin rastaiden metsästäminen linnunliima-ansoilla, johtuu siitä, että viimeksi mainittu ratkaisu on pikemminkin tiukasti juurtunut perinne Valencian alueella kuin keino estää viljelmille koituvia vakavia vahinkoja.

28 Ei sitä paitsi ole kiistetty sitä, että 80 prosenttia tälle alueelle asetetuista linnunliima-ansoista sijaitsee Castellonin maakunnassa, ja näistä 69,5 prosenttia alueilla, joilla ei ole oliivi- tai viiniviljelmiä. Niinpä kyseisille viljelmille koituvan vakavan vahingon estämistä koskeva perustelu ei vaikuta johdonmukaiselta tämän seikan kanssa.

29 Näin ollen ei voida katsoa toteennäytetyksi sitä, että viljelmille koituvan vakavan vahingon estämiseksi ei ole olemassa muuta tyydyttävää ratkaisua kuin metsästäminen linnunliima-ansoilla, eikä sitä, että tämäntyyppinen metsästys olisi perusteltua tämän tavoitteen vuoksi.

30 Tästä seuraa, että metsästys linnunliima-ansoilla ei ole perusteltua direktiivin 9 artiklan 1 kohdan a alakohdan nojalla.

31 Komission kanne on siis hyväksyttävä tältä osin.

Tiettyjen lintujen direktiivin 9 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettu pienien määrien pyydystäminen perusteena metsästykselle linnunliima-ansoilla

Asianosaisten lausumat

32 Komission mukaan nyt kyseessä oleva metsästys ei ole direktiivin 9 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen pyydystämisen valikoivuutta koskevan edellytyksen ja lintujen pienien määrien pyydystämistä koskevan edellytyksen mukaista.

33 Espanjan hallitus esittää tähän, että asetuksessa 135/2000 säädetyn kaltainen metsästäminen liimalla on valikoiva pyyntimenetelmä. Kun otetaan huomioon niiden rastaiden lukumäärä, jotka saadaan pyydystää liimalla, ja Valencian alueella olevien rastaiden kokonaismäärän välinen suhde, on lisäksi katsottava, että kyseinen metsästys merkitsee tiettyjen lintujen pienien määrien asiallista hyväksikäyttöä.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

34 On huomautettava, että jotta poikkeus, joka jäsenvaltiossa on tehty kieltoon käyttää liimaa lintujen pyydystämisessä, olisi sopusoinnussa direktiivin 9 artiklan 1 kohdan c alakohdan kanssa, poikkeusta on aina sovellettava valikoivasti ja se saa koskea vain lintujen pienien määrien pyydystämistä (ks. vastaavasti asia 252/85, komissio v. Ranska, tuomio 27.4.1988, Kok. 1988, s. 2243, 28 kohta).

35 Nyt esillä olevassa tapauksessa on ensiksi tutkittava, täyttyykö tämä viimeksi mainittu edellytys tosiasiallisesti.

36 Tältä osin luonnonvaraisten lintujen suojelusta annetun direktiivin 79/409/ETY soveltamista koskevassa toisessa [komission] raportissa (KOM(93) 572 lopullinen, 24.11.1993) todetaan, että ORNIS-komitean selvitysten mukaisesti "pienenä määränä" on pidettävä kaikkia pyyntimääriä, jotka ovat alle yksi prosentti asianomaisen kannan vuotuisesta kokonaiskuolleisuudesta (keskiarvo) sellaisten lajien osalta, joita ei saada metsästää, ja noin yksi prosentti sellaisten lajien osalta, joita saadaan metsästää, ja tällöin "asianomaisella kannalla" tarkoitetaan muuttolintujen lajien osalta niiden alueiden kantaa, joilla on suurimmat määrät lintuja, jotka kulkevat sen alueen kautta, jolla sovelletaan kyseistä poikkeusta sen

soveltamisaikana. ORNIS-komitea on direktiivin mukauttamista tekniikan ja tieteen kehitykseen käsittelevä komitea, joka on perustettu direktiivin 16 artiklan mukaisesti. Se koostuu jäsenvaltioiden edustajista ja sen puheenjohtajana toimii komission edustaja.

37 SEO/BirdLife-kertomuksessa todetaan, että läntisellä palearktisella alueella esiintyvien lintujen luonnonhistorian tyhjentävimmässä esityksessä (*The BIRDS of Western Palearctic: Cramp 1988, Snow and Perrins 1988*) todetaan, että laulurastaan vuotuisen kuolleisuuden aste voi vaihdella 40 ja 54 prosentin välillä, kun taas punakylkirastaan vuotuisen kuolleisuuden aste vaihtelee 57 ja 58 prosentin välillä.

38 On näytetty toteen, että niiden alueiden rastaskanta, joilla on suurimmat määrät muuttolintuja, käsittää noin 16 miljoonaa laulurastasta ja 5,9 miljoonaa punakylkirastasta. Laulurastaan osalta pyyntimäärä, joka vastaa yhtä prosenttia kyseisen lajin vuotuisesta kokonaiskuolleisuudesta, ei ylitä 86 400:aa lintua, ja punakylkirastaan osalta tämä määrä ei ylitä 34 200:aa lintua.

39 On myös selvää, että Valencian alueen toimivaltaisten viranomaisten vuonna 2001 myöntämät linnunliima-ansoilla harjoitettavaa metsästystä koskevat luvat kattoivat määrät, jotka nousivat 429 600 lintuun.

40 Vaikuttaa siis siltä, että olkoonpa pyydystettyjen laulurastaiden ja punakylkirastaiden määrän välinen suhde millainen tahansa, niiden rastaiden määrä, joiden osalta metsästäminen linnunliima-ansoilla on sallittua, ylittää selvästi pienen määrän rajan, sellaisena kuin ORNIS-komitea on sen hyväksynyt ja sellaisena kuin komissio on siihen vedonnut.

41 Vaikka on totta, että pienien määrien kriteeri, sellaisena kuin ORNIS-komitea on sen laatinut, ei oikeudellisesti sido jäsenvaltioita, nyt esillä olevassa tapauksessa yhteisöjen tuomioistuin voi soveltaa sitä viitearvona arvioidessaan, onko vastaajana olevan jäsenvaltion direktiivin 9 artiklan 1 kohdan c alakohdan nojalla sallima poikkeus sen edellytyksen mukainen, jonka mukaan kyse on oltava asianomaisten lintujen pienien määrien pyydystämisestä, koska kyseisen komitean mielipiteet ovat tieteellisesti arvovaltaisia ja koska ei ole esitetty mitään tämän kriteerin kanssa vastakkaista tieteellistä näyttöä (ks. vastaavasti asia C-3/96, komissio v. Alankomaat, tuomio 19.5.1998, Kok. 1998, s. I-3031, 69 ja 70 kohta).

42 Edellä ja erityisesti tämän tuomion 40 kohdassa esitetystä seuraa, että metsästys linnunliima-ansoilla, sellaisena kuin se on järjestetty Valencian alueella, ei ole tämän edellytyksen mukaista.

43 Näin ollen komission väite, jonka mukaan metsästys linnunliima-ansoilla ei ole direktiivin 9 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädettyjen edellytysten mukaista, on myös hyväksyttävä.

44 Ilman, että olisi tarpeen tutkia muita tämän väitteen tueksi esitettyjä perusteluja, on näin ollen todettava, että salliessaan sen, että Valencian alueella harjoitetaan metsästystä linnunliimalla käyttäen menetelmää, joka tunnetaan nimellä "parany", Espanjan kuningaskunta ei ole noudattanut direktiivin 8 artiklan 1 kohdan ja 9 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan.

Oikeudenkäyntikulut

45 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska komissio on vaatinut, että Espanjan kuningaskunta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut, ja koska tämä on hävinnyt asian, Espanjan kuningaskunta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla yhteisöjen tuomioistuin (toinen jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Salliessaan sen, että Valencian alueella harjoitetaan metsästystä linnunliimalla käyttäen menetelmää, joka tunnetaan nimellä "parany", Espanjan kuningaskunta ei ole noudattanut luonnonvaraisten lintujen suojelusta 2 päivänä huhtikuuta 1979 annetun neuvoston direktiivin 79/409/ETY 8 artiklan 1 kohdan ja 9 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan.

2) Espanjan kuningaskunta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Allekirjoitukset